

har jeg været af den Mening, at dette vilde være det rette, for derigennem at være sikker paa at bevare Prinsens Palæ. Jeg haaber, at vi aldrig skulle komme til en Ombygning deraf. At man indvendig kan gøre det mindre brandfarligt o. s. v., uden at vi fordærve Palæets Udseende, er en helt anden Sag. Prinsens Palæ er ikke noget ekstraordinært dejligt i arkitektonisk Henseende, men i og for sig er det en smuk Bygning, og det er en af de faa, om ikke den eneste fra den Konges Tid, som har bygget den. Der vil heller ikke være det allermindste i Vejen for, at Nationalmuseets Samlinger, naar man ser bort fra Rosenborgsamlingen, kunne faa Plads der. Staten har jo for en Del Aar siden just med dette for Øje at faa Prinsens Palæ udvidet købt en Del Ejendomme i Stormgade, og naar disse Bygninger rives ned, og der i Stedet for bygges en Tilbygning, som den her er foreslaaet, og man dernæst, om det i Fremtiden skulde være nødvendigt, nedriver den Tilbygning ved Prinsens Palæ, der ligger op imod Ny Vestergade, og som ikke er andet end en grim Magasinbygning, og man i Stedet for opfører en Museumsbygning svarende til den foreslaaede, vil der ganske vist, som der ogsaa blev udtalt, da den sidste Lov blev forelagt i Samlingen 1891—92, være Plads i Museet for de næste hundrede Aar, uden at man behøver at tænke paa en yderligere Udvidelse. Jeg er endelig af en tredje Grund meget vel tilfreds med, at Museet bliver, hvor det er, idet man saa kommer bort fra enhver Tanke om blot at bygge med arkitektoniske Hensyn for Øje uden tilstrækkeligt Hensyn til de Sager, som skulle udstilles i Museet. Jeg har en vis Frygt for at lade Arkitekter faa Lov til her mere eller mindre at handle paa egen Haand, og det kan let ske, naar der er Tale om en helt ny Bygning, men ikke, naar der som her skal opføres en Bygning ved Siden af den gamle. Her blive Rummene saa store og høje, som det er fornuftigt og hensigtsmæssigt for de Sagers Skyld, der skulle udstilles, og vi undgaa at faa en Museumsbygning som f. Eks. i Berlin og Stockholm, som kunde være udmærkede i og for sig og langt mere fremtrædende, end vor nogen Sinde kan blive, men som sikkert ikke ere hensigtsmæssige som Udstillingsrum. Jeg kan derfor paa det bedste anbefale, at dette Forslag fremmes saa hurtigt som muligt, og jeg skal tillade mig at sige, at jeg vil meget ønske, at det, uagtet det er kommet saa sent frem i Samlingen, maa lykkes os at komme

til Ende dermed i denne Samling. Det er til syvende og sidst farligt i Længden at have Sagerne opbevarede derhenne, hvor de nu ere. Dels er der nogen Brandfare ved Prinsens Palæ, skønt ikke saa stor, som man vil gøre den til, men selvfølgelig er der en vis Brandfare, naar ikke de foreslaaede Foranstaltninger træffes, og dels maa nu en stor Del Genstande magasineres, og hvor meget de lide derunder, faar man først ret at vide, naar Genstandene en Gang tages frem og skulle opstilles. Jeg tror derfor, at det virkelig er en national Opgave for os saa hurtig som muligt at komme til Ende med denne Sag, og det kunne vel alle være enige om, om man end kunde ønske at faa en helt ny Bygning, at hvis man nu vil holde sig til at blive paa den Plads, hvor Museet ligger, vil det være den hurtigste Maade, hvorpaa man kan komme til Ende med Sagen, langt hurtigere, end om man nu vilde forlange, at Regeringen skulde til at undersøge alle de Pladser i Kjøbenhavn, hvor der kunde være Tale om at lægge en Museumsbygning. Det har jo tillige allerede været undersøgt, og jeg er fuldstændig overbevist om, at ny Undersøgelser ville føre til det samme Resultat som de tidligere. Jeg ved desuden med Sikkerhed, at den nuværende Direktør for 1ste Afdeling af Museet er fuldstændig enig i, at Museet bør blive, hvor det er. Med disse Par Ord skal jeg tillade mig paa det bedste at anbefale Lovforslaget til Tingets Velvilje og til den hurtigst mulige Fremme.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Da Forhandlingerne ikke ville kunne tilendebringes i Dag, ønsker jeg dog, inden vi skilles, at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af nogle af de Udtalelser, der ere fremkomne. Jeg maa da først i Anledning af, at jeg før berørte, at Planen i alt Fald for den væsentligste Del er omtrent et Aar gammel, oplyse, at den har sin egen Historie. Omtrent ved denne Tid, tror jeg det var, var det lykkedes Arkitekterne at blive færdige med en Plan, som gik ud paa, at der skulde opføres en Bygning som den paatænkte ud til Stormgade, men at Hjørnebygningen skulde blive staaende indtil en senere Tid, og den Plan var der Tale om at forelægge her. Men for det første maa jeg tilstaa, at det ikke tiltalte mig, at dette Lejehus skulde staa op til en Façadebygning med en Mur, som vilde skulle det hele ad, og for det andet vilde det bidrage til at for-